

Datum: 30.03.2006

Autor: Aleš Honus

Zdroj: Právo

Strana: 11

roč. 16, č. 76

Karas míří k Bezručům

Hugo Karas, současná divadelní hra na téma dospívání, za kterou získal slovenský autor Dodo Gombár Cenu Alfréda Radoka za rok 1999, bude mít v pátek premiéru na jevišti Divadla Petra Bezruče v Ostravě. Režie se ujal sám autor.

Příběh Huga a jeho party, lásek i rodičů je podle inscenátorů dojmavý ve své uvěřitelnosti a zároveň i pohádkovosti. „Her o prvních láskách, první partě i prvním zklamání existuje více než dost. Her o otázkách na naši minulost, nesmrtelnost či boží prozřetelnost znám taky pár. Ale textů, které by obě tyto roviny spojovaly a zároveň nebránily divákům v pošetilých iluzích a naivních snech, je ale strašně málo. Hugo Karas je jedním z nich,“ říká dramaturgyně a autorka českého překladu Ilona Smejkalová.

Dramatik a režisér Dodo Gombár je velice rád, že dostal možnost první českou profesionální inscenaci svého textu režírovat právě u Bezručů. „Publikum tohoto divadla je výjimečné a ta omladina v hledišti je pro mne velice potěšující signál,“ říká autor hry, který připouští, že hlavní postava je částečně autobiografická.

„Přiznávám, že je to kus mé vlastní intimity. Nevím, o čem jiném má být divadlo, když ne o věcech intimních a osobních,“ řekl režisér.

V hlavní roli Huga Karase publikum uvidí Viktora Dvořáka, roli jeho průvodce životem v podobě andílka ztvární Petra Bučková. „Vždycky jsem chtěla hrát chlapa, protože muži mívají lepší role. Možná proto se mi líbí tato bezpohlavní postava a docela mne baví,“ tvrdí herečka.

Premiéra je připravena na pátek od 19 hodin.

Foto popis| Dodo Gombár

Regionální mutace| Právo - Severní Morava

Datum: 06.04.2006

Autor: Jiří P. Kříž

Zdroj: Právo

Strana: 11

roč. 16, č. 82

U Bezruče místo Timura Hugo a jeho parta

Ostravští mladí diváci dostali k jaru jímavou pohádku o stříbrném větru našich časů

DIVADLO

Režisér Dodo Gombár je jedním z mnoha Slováků balancujících na laně mezi českými divadly. Jeho zatím posledním moc dobrým kouskem je inscenace hry nevábneho názvu: Hugo Karas. Gombár ho napsal, a také v překladu do češtiny Ilony Smejkalové sám režíroval v ostravském Divadle Petra Bezruče.

Balancování se mi do pera vloudilo po právu. Gombárovy inscenace o co víc oslovují publikum, o to rozporuplněji bývají přijímány divadelními mudrci. Možná proto, že většina z nich je už duchovně okoralá, zatímco režisérovo publikum je záviděníhodně mladé.

O bloudění a deziluzi

Jenom tak pro pořádek připomenu aspoň jeho Vojcka v pražském Švandově divadle, po kterém na Divadelní noviny přeskočila epidemie profesních spalniček, nebo znamenitého Mistra a Markétku ve Zlíně, kam už z téhož věstníku po poléčení netrefili vůbec.

U Bezruče hraje hlavně pro mladé lidi. Gombárův Hugo a jeho parta prožívají věru onačejší problémy než lidi třeba kolem Gajdarova sovětského pionýra Timura ze 40. let. Řekněme dnešní. Věvodí jim bezradnost, bloudění a deziluze. Určené možná replikou „stoupáme na stopy těch, co už tu jednou byli“.

Karasův svět je potemnělý, určený scénou varhanních píšťal a klaviaturou, u které se do šířky i do hloubky rozlévá Norbert Lichý v roli Hugova děda, a později pánaboha. Chrámová loď je limitována prosklenými vitrínami pro svatě. V jedné dominuje kruh s mírovým symbolem hippies, druhá je určena pro zádušní setkávání předčasně umírajících Hugových kamarádů i pro něj samotného. V té souvislosti chválím výpravu Ivany Macháčkové.

Když válí Vilišová

Reflexe rodinného zázemí, rodičovské ideály (Marcela Čapková, Tomáš Dastlík), hledání pevného bodu v traumatech globalizačního vektoru, síla klackovitosti v partě, setkávání s lidmi, kteří už na život tak či onak rezignovali (Tomáš Dinkov a jeho Američan i Pedro).

Nejbližší okruh kolem Huga, v jehož postavě zazářil Viktor Dvořák, poznamenala bezcíllost. Rudy (Lukáš Burian), Balog (Jan Vlas) a Sedma (jako otisk prototypu současných nekonvenčních lady ji hraje Tereza Vilišová) mají společné vlastnosti: lehkovážnost, nesebeúctu, klipovou životní hyperaktivitu přispívající ale k rozpadu vztahů, k otupělosti.

Nápravu nepřinese ani seznámení titulního hrdiny se Žakelinou (Dita Záborská). Hugo u ní s hrůzou objeví tytéž fráze, které ho odtáhly od rodičů. A to je kapka, po které se moře vylilo z břehů... Namísto rockerské dunivosti ve Vojckovi nebo rozlehlosti v Mistrovi a Markétce, které jsem záměrně zmínil, má hudba stálého Gombárova spolupracovníka Davida Rottera v Hugovi Karasovi takřka filozofický řád. Velmi dobrá, duchovně rozměrná inscenace.

Foto popis| Zleva Viktor Dvořák (Hugo), Jan Vlas (Balog), Tereza Vilišová (Sedma).

Foto autor| Foto PRÁVO - Jiří P. Kříž

přil.

Regionální mutace| Právo - Severní Morava

Elektronický archiv Mladé Fronty DNES spravovaný společností NEWTON Information Technology, s. r. o.
<http://mfdnes.newtonit.cz>

Datum: 31.03.2006

Autor: MARTIN JIROUŠEK

Zdroj: Mladá fronta DNES

Strana: 09

10č. 17, č. 77, s. C9

Gombár inscenuje pro mladé

Divadlo Petra Bezruče přilákalo slovenského režiséra, který nastudoval autorskou hru Hugo Karas

Ostrava - Mají na svém kontě úspěšnou adaptaci kultovního románu *Trainspotting*, objevili hvězdu mladé generace Richarda Krajčoa a nyní přicházejí s novou inscenací Hugo Karas. Řeč je o úspěšném ostravském Divadle Petra Bezruče, které sklízí ovace především u studentského publika. Divadlo tak opět pro Česko objevuje původního autora mladé generace, slovenského režiséra Dodo Gombára, jehož autorský text Hugo Karas bude dnes v divadle uveden v české premiéře.

„Patří k nejzajímavějším a nejznámějším režisérům mladé generace. Znali jsme některé jeho inscenace a chtěli jsme jej slyšet, co slyšet získat ke spolupráci s našim souborem. Sám Dodo navrhnul, že by se pustil do režie vlastního textu, prý na něj (konečně!) po tolika letech sebral dost odvahy,“ říká dramaturgyně souboru Ilona Smejkalová.

I když je text sedm let starý, na profesionálních českých jevištích nebyl Hugo Karas dosud uveden. Před několika lety jej inscenovali studenti JAMU v brněnském Studiu Marta, později byl text inscenován jako scénické čtení v divadle Polárka. „Obě nastudování byla ale uvedena ve slovenštině. Naše inscenace je tedy první profesionální českou premiérou. V současné době tento text uvádějí ve zvolenském divadle,“ upřesňuje dramaturgyně.

Do titulní role obsadil Viktora Dvořáka, do role jeho první lásky Terezu Vilišovou. S oběma se setkal při práci v Moravském divadle v Olomouci. A to, že objevil, jak sám říká, pro svůj text i další vhodné představitele, zřejmě rozhodlo. Jak sám Dodo Gombár říká, on jako režisér nemusí autora respektovat, ani ho prosit o laskavé svolení, když chce na textu něco měnit.

„Doposud za těch dlouhých šest let jsem se tomu vždy vyhnul. Když jsme chtěl já, nechtěl on. Když chtěl on, já neměl důvod. Ano přiznávám, že je to kus mé vlastní intimity. Ale nevím, o čem jiném má být divadlo, když ne ověrech intimních a osobních.“ míní autor o své inscenaci.

Dodo Gombár (1973) má za tu krátkou dobu své životní dráhy velmi zajímavý rejstřík činnosti. Kromě divadelní režie v Bratislavě absolvoval roční stáž na prestižní divadelní škole The Circle in The Square v New Yorku. Je autorem a spoluautorem řady her, režisoval mimo jiné také v Divadle Bolka Polívky v Brně, v Městském divadle Zlín, v Moravském divadle v Olomouci, v pražském Švandově divadle, s Danielem Landou spolupracoval na bratislavském uvedení jeho *Krysaře* (1999). Na svém kontě má i řadu úspěšných inscenací v zahraničí, v New Yorku, Římě nebo Budapešti.

Premiéra inscenace bude dnes v 19 hodin.

Foto popis| REŽISÉR A AUTOR. Dodo Gombár nastudoval s Divadlem Petra Bezruče svou hru Hugo Karas.

Foto autor| FOTO: MAFA - DALIBOR GLÜCK

přil.

Regionální mutace| Mladá fronta DNES - severní Morava a Slezsko

NEWTON Information Technology, s. r. o. Copyright (c) 2003
 Zdrojem zpráv je MFDNES, MAFA, a.s. Copyright (c) 2003